

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, koju zastupa opunomoćenica [redacted] radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 13. prosinca 2019., a objavljene 23. prosinca 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/105, Urbroj: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019., kao neosnovan.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova upravnog spora kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/105, Urbroj: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019., u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora [redacted] ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [redacted] dok je u točki 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Protiv osporavane Odluke tužitelj je pravodobno podnio tužbu zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužitelj u tužbi navodi da je zahtjev za rješavanje spora podnio zbog obavljanja necjelovite usluge od strane Hrvatske pošte (u nastavku: HP) glede preporučene pošiljke prijemnog broja: [redacted] odnosno sudskog pismena za koje je predviđena obavezna druga dostava, a za kojeg je HP preko svog službenog dokumenta, Obavijesti o prispijeću pošiljke od 12. studenog 2018. napisala da se radi o običnoj preporučenoj pošiljci koja se nakon isteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pošiljke vraća pošiljatelju. Tužitelj u tužbi navodi da nije prihvatio objašnjenje i isprike HP-a iz njezinog odgovora br. HP-05/12/2/1-30541/18

od 16. siječnja 2019. kako se radilo o „nenamjernom previdu“ prilikom ispisivanja Obavijesti o prispijeću predmetne pošiljke, budući da su se isti „nenamjerni previdi“ ponavljali u do tad zabilježenih čak 108 slučajeva, od kojih da je HP priznala vlastitu odgovornost u dotad 27 okončanih postupaka, a koje je tužitelj dostavio Povjerenstvu za pritužbe potrošača HP-a (u nastavku: Povjerenstvo) u svojoj žalbi od 19. ožujka 2019.

Tužitelj nadalje navodi, da bi zataškao takvo nezakonito postupanje HP-a da se tuženik u pobijanoj odluci nigdje nije očitovao o (dotad) 27 okončanih postupka u kojima je HP ispisivala svoje isprike o „nenamjernim previdima“, dok da je za obavljanje necjelovite poštanske usluge u ovoj pravnoj stvari utvrdio da je nije ni bilo, odnosno da je HP obavila cjelovitu poštansku uslugu, unatoč dokazanom pogrešnom ispisivanju Obavijesti o prispijeću predmetne pošiljke. Iz tog razloga da tuženik nepotpuno navodi čl. 2. st. 1. toč. 21. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljani - sudsko pismeno je ipak dostavljeno tužitelju, da se po mišljenju tuženika u ovoj pravnoj stvari (navodno) radi o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi.

Tužitelj se poziva na odredbu čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a koja definira pojam poštanske usluge kao one usluge koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane HP-a, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka te zaključuje da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa i da je ispisivanje Obavijesti o prispijeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge, pa da se u ovoj pravnoj stvari nesporno radi o obavljanju necjelovite poštanske usluge.

U odnosu na tvrdnju tuženika prema kojoj nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a, a što da je navodno sukladno odredbama ZPU-a, tužitelj navodi da je navedena tvrdnja nezakonita i kontradiktorna i to stoga što da tuženik odmah u sljedećoj rečenici, na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke, navodi da tužitelj u odnosu na Povjerenstvo može pokrenuti inspekcijski nadzor sukladno čl. 59. ZPU-a. Tužitelj tvrdi da je tuženik sukladno čl. 59. st. 1. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok da je čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa da stoga tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim. Također je naveo da tuženik namjerno ignorira nezakonita postupanja HP-a, u do sada utvrđena i dokazana čak 27 okončana postupka, u kojima da je HP priznala vlastite greške, pripisujući ih tzv. „nenamjernim previdima“, kada da je potpuno jednako, kao i u ovom predmetnom postupku pogrešno ispisala 27 Obavijesti o prispijeću poštanskih pošiljaka. Posebno ističe da se sve ovo dogodilo u vremenskom periodu od samo osam mjeseci, odnosno od 22. listopada 2018. kad je HP donijela prvu svoju ispriku zbog tzv. „nenamjernih previda“ do 2. srpnja 2019. kada je HP donijela zasada zadnju, 39-u ispriku zbog istih tzv. „nenamjernih previda“ pa da je stoga nesporno da se HP, uz zaštitu i protekciju Povjerenstva i tuženika na taj način izruguje tužitelju, ali i zakonskim propisima Republike Hrvatske.

Iz navedenog razloga tužitelj predlaže poništenje odluke tuženika i da sud utvrdi kako se u ovom predmetnom postupku, temeljem 39 ostalih postupaka okončanih istim priznanjima HP-a o tzv. „nenamjernim previdima“ prilikom ispisivanja pogrešnih Obavijesti o prispijeću pošiljki radi o namjernom nezakonitom i necjelovitom obavljanju poštanske usluge od strane HP-a, sve sukladno čl. 22. st. 3. ZUS-a, uz održavanje ročišta.

Tuženik je u svom odgovoru na tužbu osporio tužbene navode tužitelja, ističući kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje ZUP-a) i načelo utvrđivanja

materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a.

Da je u konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik utvrdio kako je HP u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje ZPU-a), odredbi čl. 85. ZUP-a i čl. 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP-a, koji sadrži opće odredbe uručenja poštanskih pošiljaka. Da je u upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno kako je HP prvi pokušaj dostave izvršila 3. rujna 2018.; da obzirom da tužitelj nije zatečen na adresi, da je tužitelju ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se pošiljka može preuzet; da je tijekom postupka uručenja predmetne pošiljke učinjena pogreška koja se ogleda u pogrešnom ispisivanju obavijesti o prispijeću pošiljke, međutim da je unatoč utvrđenom propustu HP-a ugovorena poštanska usluga uručenja pošiljke izvršena u cijelosti, obzirom da je predmetna pošiljka uručena tužitelju 7. rujna 2018. sukladno informacijama zaprimljene obavijesti, u prostorijama poštanskog ureda Split.

Tuženik nadalje navodi da je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, u prilog tome, da osim odredbe čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom da je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća. Pojašnjava da je tom odredbom propisano kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a da je navedeno postupanje prema dokumentaciji koja je priložena spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a.

Da u prilog navedenom zaključku, da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge, također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj da jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispijeću samo jedan od načina uručenja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a i da eventualni propusti u ispisivanju obavijesti o prispijeću pošiljke predstavljaju određene tehnološke propuste za koje, prema odredbama ZPU-a, nije predviđena odgovornost davatelja poštanske usluge.

U odnosu na tužbene navode tužitelja da je pogrešna tvrdnja tuženika prema kojoj tuženik nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a budući da je tuženik sukladno odredbi čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok da je odredbom čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, zbog čega da tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u svojoj ranijoj odluci utvrdio da ipak može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om, tuženik je je istakao kako tužitelj u svojoj tužbi pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa tako smatra da je njegov zahtjev, koji se odnosi na poništavanje odluka HP-a i utvrđivanju nespornog činjeničnog stanja u kojem se radi o namjernom nezakonitom postupanju HP-a, a ne o nenamjernom previdu, dopušten obzirom na odredbe čl. 59. ZPU-a.

Nadalje ističe kako su odredbom čl. 54. ZPU-a jasno propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanjem spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama čl. 55. ZPU-a vezano za konkretnu poštansku uslugu, za koju je korisnik prethodno proveo postupak rješavanja prigovora i pritužbe pri davatelju poštanskih usluga, dok da bi se povodom gornjeg zahtjeva tužitelja prema odredbama ZPU-a mogao provesti postupak inspekcijskog nadzora, sukladno odredbi čl. 59. ZPU-a, a koji kao zasebni postupak, provodi poštanski inspektor i u slučaju da utvrdi povredu ZPU-a donosi rješenje.

Stoga, a imajući u vidu da je predmetna pošiljka uručena tužitelju, da proizlazi kako je HP postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te da je stoga tuženik zaključio

kako u konkretnom slučaju nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja, radi čega je predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Rješenjem ovog Suda poslovni broj 3UsI-387/19-5 od 30. listopada 2019. pozvana je zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb da sudjeluje u predmetnom upravnom sporu te joj je dostavljena tužba tužitelja s priložima, kao i odgovor na tužbu tuženika na očitovanje, a sve u skladu s odredbom čl. 23. st. 5. i čl. 32. st. 1. i st. 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10,143/12,152/14,94/16 i 29/17, dalje ZUS-a).

Zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb dostavila je ovom Sudu odgovor na tužbu od 13. studenog 2019. u kojem je navela da je predmetna pošiljka prijamnog broja [] zaprimljena na uručenje 08.11.2018., da prilikom prvog pokušaja uručnja predmetne pošiljke 12.11.2018. tužitelj nije zatečen na adresi, slijedom čega da je poštar putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispijeću pošiljke, međutim da u navedenoj Obavijesti o prispijeću pošiljke nije bio sadržan podatak o danu kada će se obaviti druga dostava, nego da su bili ispisani podaci da će se pošiljka nakon isteka roka za preuzimanje vratiti pošiljatelju.

Da je do navedenog nenamjernog previda došlo iz razloga što je kod zaduženja pošiljke u novoj aplikaciji „Digitalni poštar“ pošiljka zadužena kao preporučena pošiljka, a ne kao pismo koje se mora dostaviti sukladno odredbi čl. 85. Zakona o općem upravnom postupku.

Unatoč naprijed opisanom previdu iz sadržaja Obavijesti o prispijeću pošiljke, da je predmetna pošiljka uručena tužitelju dana 16.11.2018. godine, zbog čega propust u ispisanom sadržaju Obavijesti u prispijeću pošiljke u konkretnom slučaju može predstavljati samo tehnološki propust za koji prema odredbama Zakona o poštanskim uslugama nije predviđena odgovornost davatelje poštanske usluge. Da je iz navedenog i više nego razvidno kako je HP, ovdje zainteresirana osoba, u konkretnom slučaju u cijelosti izvršila poštansku uslugu uručnja predmetne pošiljke.

Navodi da je odredbom čl. 15. Zakona o poštanskim uslugama definirana poštanska usluga, a koja usluga sukladno navedenoj odredbi isključivo obuhvaća: prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanske pošiljke te da su u tom smislu i navodi tužitelja da zainteresirana osoba nije obavila poštansku uslugu činjenično i pravno neosnovani.

Zainteresirana osoba nastavno navodi kako je nedopušten zahtjev tužitelja, da se u postupku pred ovim sudom ili pak u postupku pred tuženikom postupanje zainteresirane osobe u općenitom smislu utvrdi kao nezakonito i necjelovito.

Da su odredbom čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama jasno propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanja spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama čl. 55. Zakona o upravnim sporovima, i to isključivo u odnosu na konkretnu poštansku uslugu, za koju je korisnik prethodno proveo postupak rješavanja prigovora i pritužbe kod davatelja poštanske usluge.

S naprijed navedenim u vezi, zainteresirana osoba skreće pozornost da je u odnosu na uručenje ovdje predmetne pošiljke prijamni broj [] kod iste proveden postupak u povodu prigovora i pritužbe tužitelja te da je utvrđen naprijed opisan previd u sadržaju Obavijesti o prispijeću pošiljke, koji da međutim nije bio od utjecaja na izvršenje usluge uručnja, a sve budući je predmetna pošiljka tužitelju uručena dana 16.11.2018.

Zainteresirana osoba ujedno ističe kako se za opisani previd tužitelju ispričala.

Zainteresirana osoba nadalje ističe i kako su za ovaj postupak nebitni navodi tužitelja u odnosu na postupak inspeksijskog nadzora sukladno odredbi čl. 59. Zakona o poštanskim uslugama.

Naime, postupak inspeksijskog nadzora je postupak koji provodi tuženik, a u kojem se postupku ispituje da li pružatelj poštanske uslugu istu obavlja sukladno Zakonu o poštanskim uslugama i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih poslova.

Da su dužnosti i ovlaštenja tuženika u postupku inspekcijskog nadzora propisani odredbom čl. 60. Zakona o poštanskim uslugama te da je istom predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga, a eventualno donesene odluke u tako provedenom postupku da nisu od utjecaja na prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po prigovorima korisnika. Stoga je predložila da Sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja.

Na ročištu održanom pred ovim Sudom 13. prosinca 2019. stranke su ustrajale u svojim do sada iznijetim navodima kako u tužbi, tako i u navodima iz odgovora na tužbu.

Sud je izveo dokaze uvidom u isprave priložene spisu, kao i u spis tuženog tijela koji je ovom Sudu dostavljen uz odgovor na tužbu i sve isprave koje su istom priložene te je zaključio raspravljanje.

Opunomoćenica tuženika je zatražila naknadu materijalnog troška pristupa na ročište koji se sastoji od troškova autoceste na relaciji Zagreb – Split – Zagreb, troškove goriva i troškove smještaja u hotelu 2 noći po 363,00 kune, o kojim materijalnim troškovima se obvezala Sudu dostaviti dokaz u roku od 3 dana, a najkasnije do dana objave presude.

Tužitelj, ni opunomoćenica zainteresirane osobe trošak nisu zatražili ni popisali.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke; *u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti* te u slučaju oštećenja, odnosno umanjena sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Prema članku 38. ZPU-a, ako poseban zakon uređuje uručivanje određenih poštanskih pošiljaka na drukčiji način od načina i uvjeta utvrđenih ovim Zakonom, davatelj poštanskih usluga *mora* uručiti poštansku pošiljku na način i uz uvjete uređene posebnim zakonom.

Prema članku 42. stavak 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP (dalje Opći uvjeti), pod uručenjem poštanskih pošiljaka, podrazumijeva se dostava i isporuka poštanskih pošiljaka s tim da „dostava“ podrazumijeva uručenje pošiljaka na adresu primatelja, u kućni kovčežić ili poslovne prostorije korisnika, a „isporuka“ podrazumijeva uručenje pošiljaka u poštanskom uredu/sortirnici ili poštanski pretinac.

Članak 7. Općih uvjeta sadrži odredbe o preporučenoj pošiljci pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da je preporučena pošiljka u unutarnjem prometu poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis, a u slučaju gubitka, oštećenja ili umanjena sadržaja, isplaćuje propisana naknada štete.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da je prioriteta preporučena pošiljka u međunarodnom prometu poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis i za koju se osigurava brži postupak u usmjeravanju i prijenosu u odnosu na ostale pošiljke.

Stavkom 4., istog članka, je propisano da su sudska pismena, pismena po upravnom i poreznom postupku te administrativna pismena, preporučene pošiljke s dopunskom uslugom.

Člankom 8. stavkom 1. Općih uvjeta je propisano da su sudska pismena te pismena po upravnom i poreznom postupku (u daljnjem tekstu- pismena) preporučene pošiljke koje u

posebnim omotnicama šalju sudovi, nadležna državna tijela te pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe ovlaštene na temelju posebnih zakona.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da je sastavni dio pismena povratnica-dostavnica, koja može biti na poleđini pismena ili kao sastavni dio adresne strane pismena, i iste je boje kao i omotnica, s tim da je uz rub omotnice perforirana ili postavljena tako da se lako odvaja od omotnice.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da pismena na adresnoj strani, osim adrese primatelja, imaju i naziv posebnog postupka na koji se odnosi pismeno: „parnični postupak“, „prekršajni postupak“, „kazneni postupak“, „upravni postupak“, zemljišno-knjižni postupak, „ovršni postupak“, „porezni postupak“ ili neku drugu oznaku radi lakšeg prepoznavanja i postupanja s pismenom. Pismena koja na adresnoj strani ne sadrže sve propisane elemente (adresu primatelja, naziv posebnog postupka i oznaku dostave) bit će vraćena pošiljatelju na dopunu.

Stavkom 4., istog članka, je propisano da se pri uručanju pismena postupa u skladu s posebnim zakonima kojima su uređeni navedeni postupci.

Članak 14. Općih uvjeta sadrži odredbe o „Povratnici“ pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da dopunskom uslugom „Povratnica“ pošiljatelj prigodom predaje pošiljke zahtijeva da se pošiljka uruči primatelju uz pisanu potvrdu. Ispunjeni obrazac povratnice pošiljatelj predaje zajedno s pošiljkom, a obrazac može biti i sastavni dio omotnice pošiljke.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da primatelj mora odmah nakon pravovaljanog uručanja pošiljke ovjeriti povratnicu svojim potpisom, a pravna osoba, državno tijelo ili fizička osoba koja obavlja registriranu djelatnost i otiskom štambilja, te naznačiti datum primitka i vratiti je HP-u d.d., a nakon toga HP d.d. pošiljatelju. Kada se pošiljka uručuje pravnoj osobi ili fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost koja ne posjeduje pečat ili štambilj primitak pošiljke primatelj potvrđuje svojim potpisom, a radnik HP d.d. stavlja napomenu „Pečat ne posjeduje“. Korisnici dopunske usluge „Servis“, ako to ne učine odmah pri uručanju, obvezni su vratiti povratnicu isti dan ili najkasnije sljedeći radni dan.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da je HP d.d. obavezan povratnicu uručiti pošiljatelju u rokovima propisanim člankom 53. ovih Općih uvjeta, dok je stavkom 4., istog članka, propisano da se s dopunskom uslugom „Povratnica“ može predati preporučena pošiljka, vrijednosna pošiljka i paket.

Iz podataka spisa proizlazi da je tužitelj, poštujući proceduru propisanu člankom 54. i člankom 55. stavkom 1. ZPU-a izjavio prigovor HP-u zbog necjelovito izvršene usluge, a nakon što mu je prigovor odbijen, podnio je regulatornom tijelu HAKOM-u, ovdje tuženiku, zahtjev za rješavanje spora.

Tuženik je taj zahtjev u točki 1. Odluke odbio s obrazloženjem, sadržanim u bitnom, da je HP, ovdje zainteresirana osoba, u spis kao dokaz dostavila listu dnevnog reda; da je uvidom u istu utvrđeno kako je za preporučenu pošiljku broj [] izdan račun broj: 1-16587/2018 te da je uvidom u navedeni račun utvrđeno kako je pošiljatelj trgovačko društvo Vodovod i kanalizacija d.o.o., Split, Biokovska 3, slijedom kojeg utvrđenja da su neosnovani navodi korisnika, ovdje tužitelja, da bi se u konkretnom slučaju radilo o dostavi sudskog pismena, a za koje pismeno je predviđena druga dostava sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku već *da se radilo preporučenoj pošiljci iz čl. 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge za koju je korištena osnovna dopunska usluga „povratnica“ iz čl. 14. Općih uvjeta. Obzirom na navedeno da se dostava predmetne pošiljke obavlja sukladno odredbi čl. 37. ZPU-a* kojom je propisano da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. ovoga članka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi (stavak 1.)

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti osobama iz stavka 1. ovoga članka, pošiljka se uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno

zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja, ili ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen (stavak 4.).

Ako uručenje nije moguće u skladu s odredbama stavaka 1. i 4. ovoga članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluga pošiljku vraća pošiljatelju (stavak 5.).

Ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručenja pošiljke (stavak 6.).

Stoga, a kako je uvidom u preslik službene evidencije statusa pošiljke HP-a nedvojbeno utvrđeno kako je predmetna pošiljka korisniku, ovdje tužitelju, uručena 16. studenog 2018., da ista predstavlja preporučenu pošiljku iz čl. 7. Općih uvjeta čije se uručenje obavlja sukladno odredbama čl. 37. ZPU-a te da su u konkretnom slučaju svi elementi koji su navedeni u čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a kojim je i definiran pojam poštanske usluge, kao usluge koja se odnosi na prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, u cijelosti izvršeni, to je tuženik pravilno postupio kada je podneseni zahtjev odbio.

U odnosu na dio zahtjeva kojim korisnik zahtjeva traži da tuženik utvrdi kako se radi o namjernom i necjelovitom postupanju HP, tuženik je u točki 2. izreke, navedeni dio zahtjeva odbacio uz obrazloženje kako nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima HP, niti njihovo sankcioniranje, niti za poništavanje odluka HP, pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, uz istovremeno navođenje kako je HAKOM u prema odredbama čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora, međutim kako da u konkretnom postupku nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor, da je odlučeno da se isti nadzor neće provesti.

Imajući u vidu nespornu činjenicu da se u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari nije radilo o sudskom pismenu za koje je u skladu s odredbama čl. 8. Općih uvjeta u svezi s odredbom čl. 85. ZUP-a propisana obvezna druga dostava već da se radilo o preporučenoj pošiljci broj [] za koju je izdan račun broj: 1-16587/2018, iz kojeg je razvidno i kao nesporno utvrđeno kako je pošiljatelj trgovačko društvo Vodovod i kanalizacija d.o.o., Split, Biokovska 3, a što nespornim proizlazi iz preslika aplikacije za provjeru statusa pošiljke HP-a koja je priložena spisu tuženog tijela koji je ovom Sudu dostavljen uz odgovor na tužbu, to je je pravilno tuženik postupio kada je odbio kao neosnovan zahtjev korisnika, ovdje tužitelja, a tužbeni navodi tužitelja se u cijelosti ukazuju neosnovanim.

Ovo stoga što sukladno naprijed citiranim odredbama ZPU-a, Općim uvjetima i odredbama ZUP-a, predmetna preporučena pošiljka ne predstavlja takvu vrstu pošiljke, odnosno sudsko pismeno, a kako to tužitelj u tužbi neosnovano navodi, za koju pošiljku bi bila obvezna druga dostava u skladu s odredbom čl. 85. ZUP-a, niti o pismenu u skladu s odredbom čl. 8. Općih uvjeta, slijedom čega je po ocjeni ovog Suda HP, ovdje zainteresirana osoba, svoju ugovorenu uslugu izvršila u cijelosti.

U odnosu na točku 2. izreke osporavane Odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja, Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje koje je dao tuženik kao pravilno i zakonito, obzirom da u konkretnom postupku nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor.

Slijedom naprijed navedenih nespornih utvrđenja valjalo je na temelju odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te odlučiti kao u točki I. izreke.

Odredbom članka 79. stavkom 4. ZUS-a propisano je da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako stranka djelomično uspije u sporu, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu.

Opunomoćenica tuženika na ročištu je popisala i zatražila materijalni trošak pristupa na ročište koji se sastoji od troškova autoceste na relaciji Zagreb – Split – Zagreb, troškove goriva

i troškove smještaja u hotelu 2 noći po 363,00 kune, o kojim materijalnim troškovima se obvezala Sudu dostaviti dokaz u roku od 3 dana, a najkasnije do dana objave presude.

Prema odredbi članka 8. stavka 2. Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine, br. 10/17, u daljnjem tekstu: Pravilnik), koji je stupio na snagu 4. veljače 2017., izdaci za službena putovanja (dnevnice, naknade prijevoznih troškova, naknade korištenja privatnog automobila u službene svrhe, troškovi noćenja, i drugo) obračunavaju se na temelju urednog i vjerodostojnog putnog naloga i priloženih isprava kojima se dokazuju izdaci i drugi podaci navedeni na putnom nalogu.

Stoga, a kako opunomoćenica tuženika Sudu nije dostavila dokaze o učinjenim materijalnim troškovima kako je to propisano naprijed citiranom odredbom čl. 8. stavka 2. Pravilnika o porezu na dohodak, pored činjenice da je tuženik uspio u sporu, to je valjalo zatraženi trošak odbiti te odlučiti kao pod točkom II. izreke.

U Splitu 23. prosinca 2019.

S U D A C

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

Za točnost otpisavka ¹³ovlašteni službenik

